

търсватъ. Отъ страхъ той не могълъ да употреби нито единъ отъ револверитѣ. Разбойниците го запитали: Защо носишъ два револвера? — За защита, въ случай на нѣкакво нападение отъ разбойници. — Ами какво погълмо зло отъ сегашното очаквашъ? Разбойниците го обрали, набили го добре и го пуснали. Навжтре въ гората тѣ срещнали другъ пжтникъ, когото сжщо нападнали. Той не билъ въоръженъ, но се обърналъ приятелски къмъ разбойниците: Слушайте, азъ нѣмамъ нищо въ себе си, съ което да ви задоволя. Заповѣдайте съ мене въ дома ми, ще ви нагостя добре. — Защо не носишъ револверъ съ себе си? — Азъ вѣрвамъ на доброто въ хората, нѣма защо да се пазя отъ своитѣ ближни.

Какво показватъ тия примѣри? Добриятъ човѣкъ вѣрва въ доброто на хората и не се въоръжава. Добритѣ хора не се нуждаятъ отъ револвори. Лошитѣ хора, обаче, се нуждаятъ отъ външна защита. Тѣ носятъ по два револвера въ себе си. Тѣ не вѣрватъ въ доброто. Който прави погрѣшки, той носи револверъ съ себе си. Човѣкътъ на точността, обаче, не се нуждае отъ револверъ. Когато изпълнява всичко на време и точно, човѣкъ не грѣши. Погрѣшкитѣ се явяватъ като изключение въ неговия животъ. Всѣко правило има по едно изключение. Това е допуснато и въ самата природа, но човѣкъ трѣбва да се ръководи отъ правилата, а не отъ изключенията. Води ли се отъ изключенията, той живѣе въ